Балта, ~~сторо~~ Дунем правно, тръгор, дели балта
балта чинанъ отъ първий турски адмирал бъгарин въ балтъ-огли.

Балтаджия, т. 1) който прави балти. 2) у тур. Султани войници въ разрѣми съ балти. 3) чинъ на ниякои служители при султана 4) въ хаджбелиня. 5) ивки така наричат фанти карти за игра.

Балтаджъ (~~[illegible]~~) неодр. въ балтиня.

Балтакъ, м. неодр. въ балтия.

Балтийка, ж. умал. отъ балтия, брадвичка.

Балтия ж. брадва, секира, топоръ, мацара (хаси бъгр) покяжъ. (Сланд.) надфякъ и дръжъ (сопъ)

Балчуръ м. (Орѣх.) диво, магарешко, циганско грозно. (Търн.) Орелъ, защото расте високо надъ единитѣ полиняла.

Балучка (бабалучка) ж. цвла глава чесновъ лукъ безъ чеснове, (скопие)

Балъ, м. 1) хоро, сборище за танцуване, ~~хоро~~. 2) Зрна ивкакви или валовце (стокиточести) пъща съ конто диворъ гласове при избирание. 3) на учениците ~~[illegible]~~ записвать балове. § 4. Гласъ, -сова, -сто давание.

Балъ, м. медъ, употрѣбявано повече балъ кабакъ, балъ-катанъ, балъ мумъ, восъкъ

Балъ речи. недозвѣно, недошярно

Балъкия, ж. изворъ ивкой извѣстъ царградъ дѣто сѣва голѣмъ сѣборъ на риболовнитѣ лодки, въ пѣтъкъ на великденската седмица. Наречена така отъ рибитѣ конто се виждатъ въ нея, за конто има Христовото предание.

Балъкчия м. риболовство.

Балъкчия м. рибарь, § подразумѣвать росия.

Балъкъ, м. риба, употрѣбя се повече въ множ. числ. Балъкъ невен, житово сѣме, ~~[illegible]~~, сперманце. Балъкъ пазаръ, дѣто се продава риба. Балъкъ отъ 1) рибье люспи, съ които трие рибитѣ. 2) рас. родилница, бобрика дръвца, обгрѣдѣвано. Балъкъ тутакъ рибъ клей. Когато въ множ. числ. думи сѣчава истото изговаряе се балъгия и просто балъ прирѣчисто видове на рибитѣ: шаранъ балъ, мерджанъ

Балъкъ, м. дрѣбна гора, която е общо на едно или няколко села дѣто се берятъ дръва за горение. Това мѣсто наричатъ балъчлъкъ отъ балдъръ годишни.

Балъ хакъ, ж. право което имать да взематъ едни селяни отъ други когато ги пущатъ въ общитѣ си гори да сѣкатъ дръва, или да вѣнатъ дръвоякъ, какъ потатъ и др.

Балъвосъ балъ (гъ)

Балъ, ж. тоже что бела въ 5-то значение. Една балъ пуждетъ пашуче, която сѣдѣ-ръ за няколко пота пашуче

Срѣдновѣковно чръно тиро.

Б

Балъ, и дръги разрѣчнатъ отъ подъ множ. числ. съ балъ, медъ, ~~[illegible]~~ в. мнѣнъ балъ.